

Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв

КАФЕДРА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Силабус навчальної дисципліни

Назва дисципліни: Практикум з музично-виконавської діяльності: у т. ч. творчий колектив (народний хор)

Рівень вищої освіти: перший /бакалаврський/ рівень

Галузь знань: 02 Культура і мистецтво

Спеціальність: 025 Музичне мистецтво

Назва освітньо-професійної програми: Диригентсько-хорове мистецтво (народне)

Сторінка курсу в Moodle: <https://moodle.mfknukim.mk.ua/course/view.php?id=742>

Рік навчання: III Семестр: V-VI

Викладач: Кедіс О. Ю. (практичні, підсумковий контроль)

Опис навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Практикум з музично-виконавської діяльності: у т.ч. творчий колектив (народний хор)» є вибірковою освітньою компонентою навчального плану як вибіркова складова, що дає можливість створити індивідуальну освітню траєкторію. Після вибору для студента ця дисципліна стає обов'язковою і спрямована на підготовку диригента-хормейстера в аспекті практичного оволодіння навичками роботи з творчим колективом (народним хором) в процесі музично-виконавської діяльності, здатного створювати власну художню інтерпретацію вокально-хорового твору.

Мета: підготовка диригента-хормейстера в аспекті практичного оволодіння навичками роботи з творчим колективом (народним хором) в процесі музично-виконавської діяльності. Виховання диригента, здатного створювати власну художню інтерпретацію вокально-хорового твору. За дуально-творчим підходом – підвищення якості професійної підготовки фахівців, майбутніх керівників творчого колективу (народного хору).

Завдання курсу:

- засвоєння загальних понять хорового мистецтва як сукупності різних аспектів хорової роботи: музично-виконавської діяльності, хорового виконавства, музично-хорової педагогіки, знань про зміст, організацію, форми та методи роботи з творчим колективом (народним хором);

- набуття необхідних навичок роботи диригента з хором;
- набуття навичок роботи над компонентами хорової звучності: (вокально-хорова робота, хоровий стрій, хоровий ансамбль, дикція тощо);
- оволодіння навичками організації репетиційного процесу;
- осмислення методів проведення генеральної репетиції та концертного виконання твору як довершеності процесу роботи над хоровою партитурою.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є практична підготовка диригента-хормейстера за дуальною формою навчання, практична робота диригента з народним хором, систематизація знань, умінь та практичних навичок.

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів	Загальна кількість годин	Аудиторних годин	Самостійної роботи студента	Вид підсумкового контролю
6	180	114	66	залік

Тематичний план навчальної дисципліни

Назва теми, опис теми, завдання для самостійної роботи	К-сть годин	Вид навчальної діяльності	Форми і методи навчання	Оцінка бали
<i>Тема 1.1. Робота диригента з народним хором над розвитком у хористів гармонічного слуху на прикладі творів а cappella</i> Підготовка диригента до роботи з хором. Мистецтво хорового диригування як цілісна система творчої взаємодії з хоровим колективом. Особливості професії хормейстера. Робота над хоровою партитурою як процес самопідготовки до роботи з хором. Визначення ідейно-образного змісту твору і обсягу завдань. Послідовність вивчення текстів в залежності від складності матеріалу і рівня підготовки творчого колективу. Слуховий контроль звучання кожної партії (орієнтуючись на тембральну характеристику голосів) і хору в цілому. Практичні основи роботи хормейстера над твором а cappella, визначальним фактором якої є технологічні процеси втілення	6	практичне	Опитування, перевірка роботи, ситуаційні завдання; Робота над хоровою партитурою. Робота хормейстера над твором а cappella	100
	6	самостійна	Самостійна робота: з навчально-методичною літературою: конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату; вирішення завдань	100

<p>вокально-хорової техніки, що у свою чергу передбачають створення музично-художнього образу. Особливості роботи над твором гомофонно-гармонічної фактури. Виявлення та опрацювання тематизму як сукупності формотворчих засобів, що втілюють ідейно-художній зміст твору, компонентами якого є мелодія – художньо-осмислена послідовність звуків як основний виразний засіб музики.</p> <p>Навички роботи над хоровим строєм (унісонним, октавно-унісонним). Виробити в студентів відчуття гармонічної злагодженості і акордового чуття. Інтонування інтервалів (малих і великих, чистих вгору, вниз). На цій основі набуття навичок бездоганного співу.</p> <p>Спів окремих партій, споріднених груп. Контроль за: єдиною манерою співу, єдиним тембром, єдиною манерою звукоутворення і артикуляцію. Робота над вертикальним (гармонічним строєм), вистроювання акордів або окремих звуків у акордів, на ферматах, або тимчасових затриманнях.</p> <p>Робота над основними елементами хорової звучності – хоровим строєм та хоровим ансамблем. Втілення теоретичних правил інтонування мелодії та гармонії на практиці. Осмислення фактури як формоутворюючого засобу твору. Визначення кульмінації твору, шляхи її вирішення, та подолання вокальних труднощів, пов'язаних з збільшенням або зменшенням теситурних, регістрових та динамічних умов.</p>				
<p><i>Тема 1.2. Робота над розстановкою хорових партій.</i></p> <p>Планування репетиційного процесу перед початком роботи з колективом. Визначення стильових та жанрових ознак твору, художнього змісту та характеру,</p>	8	практичне	<p>Опитування, перевірка роботи, ситуаційні завдання.</p> <p>Планування репетиційного процесу.</p> <p>Аналіз засобів музичної виразності, літературного,</p>	100

<p>складних елементів партитури та методів подолання цих труднощів. Аналіз засобів музичної виразності, літературного, поетичного тексту.</p>			<p>поетичного тексту. Практична робота з окремими голосами, партіями, групами хору.</p>	
<p>Умови вивчення нотного і поетичного тексту хорового твору, дотримання точного виконання заданого темпоритму, чітка вимова слів, контроль відповідної динаміки звучання хорової партії. Контроль якості звучання партії, відтворення текстів, характеру звука і злагодженості звучання унісону.</p> <p>Практична робота з окремими голосами, партіями, групами хору. Унісонний та октавно-унісонний ансамбль у роботі з партіями; підпорядкування верхніх обертонів нижнім, зважаючи на закономірності обертонових фізичних властивостей звука як необхідної закономірності вироблення в хорі злагодженого ансамблю.</p> <p>Практичні заняття проводяться студентами під наглядом творчого наставника (керівника з практикуму). Його дії містять характер методичних рекомендацій основоположних принципів вирішення художньо-творчих та суто практичних завдань, теоретичного обґрунтування закономірностей комунікативних процесів творення, надання практичної допомоги студентам, спрямовуючи їх дії на досягнення максимального творчого результату при раціональному використанні часу. Переймаючись досвідом наставників, студенти відпрацьовують власні методи та технологію вокально-хорової роботи. Форми і методи практичних занять студентів визначають викладач з практикуму при дотриманні професійної етики та відповідної культури творчих стосунків.</p>	<p>4</p>	<p>самостійна</p>	<p>Самостійна робота: з навчально-методичною літературою: конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату; вирішення завдань</p>	<p>100</p>

<p>В основі самопідготовки студента - процеси самовдосконалення знань, умінь та практичних навичок для подальшої роботи з хором, спрямованої на реалізацію творчих потреб. Ознайомлення з партитурою та самостійне опрацювання (моделювання) здійснюється у відсутності самого колективу, що, звичайно, не дає йому повного та досконалого уявлення про реальне звучання музики, але в той же час дозволяє змодельовати художній образ, усі складові технологічного процесу для досягнення творчої мети склавши для цього відповідний план проведення репетиції. Молодому диригенту належить: знати і уміти; бачити і чути; бути вольовим та рішучим; бути наділеним особливим талантом митця; розуміти і бути зрозумілим в комунікативних процесах творення музики; оперувати до виконавців засобами невербальної мови; бути виразним в мануальній техніці; мати відмінний вокально-тембровий слух, музичну пам'ять, гостре відчуття темпо- ритму; бути толерантним в стосунках з хористами і стати взірцем для своїх колег. Правильно організовані мануальні дії диригента як запорука формування поглибленого психологічного контакту між диригентом і виконавцями. Руки як індикатор свідомості диригента: інформація про внутрішній світ диригента, його бажання, вимоги, творчі настанови, вплив на психіку хористів. Очі як індикатор психічного стану диригента, засіб постійної комунікації між диригентом і хористами, як дзеркало, яке відображає кожну думку про емоції диригента.</p>				
<p><i>Тема 1.3. Робота диригента над хоровими творами з солістом і музичним супроводом.</i> Удосконалення практичних</p>	8	практичне	Розучування твору із супроводом фортепіано. Відпрацювання динамічної збалансованості супроводу	100

<p>навичок роботи з колективом. Розучування твору із супроводом фортепіано. Опрацювання хорової фактури та акомпанементу як єдиної органічної музичної тканини. Відпрацювання динамічної збалансованості супроводу та хорового звучання, виявлення головного тематичного матеріалу. Вдосконалення основних компонентів хорової звучності таких як штрих та дихання в умовах інструментального супроводу. Робота над метроритмічним ансамблем між хором та акомпанементом. Робота над вмінням відчувати динамічну збалансованість оркестрового та хорового звучання, охоплюючи в цілому хорову та інструментальну фактури як єдину органічну музичну тканину. Пояснення і опрацювання технології виявлення основного тематичного матеріалу в поліфонічних та мішаних фактурах, де необхідно виявити найсуттєвіше. Опрацювання координації метроритмічного пульсу в хорі з ведучою ритмічною лінією в оркестрі, ансамблі.</p>			<p>та хорового звучання, виявлення головного тематичного матеріалу. Вдосконалення основних компонентів хорової звучності таких як штрих та дихання в умовах інструментального супроводу. Робота над метроритмічним ансамблем між хором та акомпанементом. Робота над вмінням відчувати динамічну збалансованість.</p>	
	6	самостійна	<p>Самостійна робота: з навчально-методичною літературою: конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату; вирішення завдань</p>	100
<p><i>Тема 1.4. Вокально-хорова робота над творами а cappella в залежності від художнього змісту і характеру хорового твору.</i></p> <p>Розспівування хору (а cappella) за допомогою камертона «ля».</p> <p>Настроювання хору на примарному тоні (раніше визначеному) і вибудова однорідного або мішаного унісону звучання хору. Способи та прийоми настройки. Робота з хором в не темперованому строї. Слуховий контроль звучання кожної партії (орієнтуючись на тембральну характеристику голосів) і хору в цілому.</p> <p>Опрацювання твору здійснюється в умовно визначених двох</p>	8	практичне	<p>Розспівування хору (а cappella). Робота з хором в не темперованому строї. Слуховий контроль звучання кожної партії</p>	100
	4	самостійна	<p>Самостійна робота: з навчально-методичною літературою: конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату; вирішення завдань</p>	100

<p>напрямах, тісно взаємозв'язаних між собою:</p> <ul style="list-style-type: none"> -засвоєння вокально-хорової техніки; -створення художнього образу. <p>Вокально-хорова техніка як міра володіння співацьким голосом, в основі якої наявні:</p> <ul style="list-style-type: none"> -способи та прийоми співацького дихання як темброво-інтонаційного; -атака звука – м'яка, тверда, придихова; -звукоутворення як виконавський засіб хорового співу; -звукоформування як культура та естетика хорового вокалу; -звуковедення як інтонаційне сполучення співацьких звуків, злиття їх у мотиви, фрази, речення, періоди, що розрізняються за способами та прийомами. <p>Висока культура хорового співу як один з критеріїв майстерності диригента і власне хору. Вивчення та опрацювання різновидів вокально-хорової техніки при поєднанні з практичною роботою нададуть належних вмінь для подолання вокально-технічних труднощів.</p>				
<p><i>Тема 1.5. Виховання почуття динамічного балансу між хоровими партіями у творах з супроводом та a cappella.</i></p> <p>Важливість роботи над динамічним ансамблем у поєднанні з іншими елементами хорової звучності. Опрацювання збалансованого звучання в кожній хоровій партії: ансамбль між однорідними і різнорідними партіями, баланс загального звучання хору. Умови створення «штучного ансамблю». Досягнення ансамблю при філіруванні звука або загальному динамічному наростанні.</p> <p>Невміння співаків розподілити силу звука порушує ансамблевість у виконанні творів з супроводом та a cappella, поліфонічного й</p>	6	практичне	Ансамблевість.	100
	4	самостійна	Робота над фактурою. Ансамблевими формами.	100

<p>гомoфонно-гармонічного складу. Часто акомпанемент виконується голосніше провідного голосу, а в поліфонії буває, що не виокремлюється головна тема. Дуже часто голосно співають розв'язання дисонуючого акорду попри те, що його слід виконувати тихіше акорду. Для нюансування велике значення має і рух мелодії. Дуже часто висхідну мелодію співаки намагаються проспівати з підсиленням, як наростання експресії, а низхідну – із затиханням, як емоційний спад. Але таке розуміння не завжди буває правильним, адже в автора може бути інший задум щодо розподілу сили звука. Часто у творах спостерігається низхідна мелодія на крещендо й асоціюється із чимось масивним, важким, напруженим і навіть трагічним, а рух угору на димінуендо – з полегшенням, завмиранням, ніжністю.</p>				
<p><i>Тема 1.6. Розвиток і засвоєння співацьких художніх умінь і навичок в традиційному і академізованому народному хоровому співі.</i></p>	6	практичне	Розвиток вокальних навичок.	100
<p><i>Тема 1.6. Розвиток і засвоєння співацьких художніх умінь і навичок в традиційному і академізованому народному хоровому співі.</i></p>	4	самостійна	Розвиток вокальних навичок.	100
<p>Компоненти хорової звучності – вокально-хорова техніка як засіб володіння співацьким голосом; хоровий стрій як закономірність інтонування в горизонтальному та вертикальному положеннях в натуральному (зонному) строї та хорового ансамблю як органіки звучання в цілому; форма, фактура, тематизм, ладіві, поліладові, тональні та атональні побудови, модуляції та відхилення, співставлення, метр, темпо-ритм, агогічні особливості, характер звуковедення, інтерпретаційна варіантність як поліфункціональна та багатогранна система виражальних засобів; виховання співацької культури, тембрового слуху та витонченого художньо-</p>				100

<p>естетичного смаку як принципи роботи на загально-хорових заняттях.</p> <p>До вокальних навичок належать: співацька постава, дихання, звукоутворення, звуковедення, дикція.</p> <p>Вокально-хорова робота вимагає від диригента професійної компетентност: знання особливостей голосового апарату, голосоутворення, дотримання гігієнічних вимог під час співу, знання механізмів і специфіки звукоутворення, дикції, дихання, володіння елементами хорової звучності.</p>				
<p><i>Тема 1.7. Удосконалення співацьких художніх умінь і навичок в традиційному і академізованому народному хоровому співі.</i></p> <p>Розучування матеріалу з партіями та хором в цілому як напрями технологічного процесу, в основі якого робота над опрацюванням компонентів хорової звучності – вокально-хорової техніки, хорового строю та хорового ансамблю. Відтворення внутрішнім слухом тембральної барви кожної хорової партії і, особливо, голосів з народною манерою співу (сопрано і альтів). Постійне вдосконалення навичок слухового аналізу звучання хору. Необхідність освоєння можливих характеристик тембрів унісонного і загального звучання.</p> <p>Використання тембральної драматургії, її зв'язок з художнім інтонуванням.</p> <p>Особливості традиційного народного виконання при відтворенні автентичного фольклору (максимальне уникнення ефекту сценічності та академічної вокальної постановки, виключається штучне додавання голосів та використання засобів гармонізації народних мелодій, що не відповідає традиційному</p>	8	практичне	Розвиток вокальних навичок.	100
	6	самостійна	Розвиток вокальних навичок.	100

<p>виконавству, уникнення надмірної театралізації).</p> <p>Робота над елементами поліфонії в творах народного багатоголосся, виявлення тематизму та відтворювання на практиці підголоскової та імітаційної поліфонії в аспекті хорового ансамблю.</p> <p>Практичні основи роботи хормейстера над обробкою народної пісні, втілення вокальної техніки для створення музично-художнього змісту.</p>				
<p><i>Тема 1.8. Удосконалення вокально-хорових навичок виконання творів а саррелла.</i></p> <p>Практичні основи роботи хормейстера над твором а саррелла. Удосконалення вмій і навичок тембрального злиття з партнерами по партії, досягнення єдиної динамічної рівноваги. Проблемні моменти відносно строю, ансамблю, дикції, динамічної рівноваги голосів.</p> <p>Аналіз причин нестійкого інтонування (інертність слуху, низька вокальна позиція, в'ялість артикуляції, слабка координація між слухом та голосом) та методи їх подолання (зв'язок з диханням, відчуттям ладової основи, дикцією, виробленням високої співацької позиції).</p> <p>Створення моделі художнього образу і, відповідно до нього, застосування інтонаційного спектру (що в свою чергу буде сприяти ідентичному відтворенню тембральної драматургії в хоровому співі а саррелла).</p>	8	практичне	Розвиток вокальних навичок.	100
	4	самостійна	Розвиток вокальних навичок.	100
<p><i>Тема 1.9. Удосконалення прийомів народного хорового виконавства (народної орнаменталізації).</i></p> <p>Формування співочих навичок і</p>	8	практичне	Народно-хорове виконання. Народна орнаменталізація.	100
	4	самостійна	Удосконалення набутих	100

<p>умінь одна із умов музичного виховання. Методика роботи над вокально-технічними, музично-технічними і художньо-виконавськими елементами хорової звучності (ансамбль, стрій, дикція).</p> <p>Удосконалення набутих навичок співу у різних мізансценах календарно-обрядових композицій, сценічної поведінки незалежно від місця розташування хористів, стрійного і ансамблевого звучання у хорі та з оркестровим супроводом у динамічному русі; роль диригента як режисера сценічного дійства.</p> <p>Удосконалення методів мелізматики, її застосування. Робота над форшлагами, глісандо тощо. Художньо витончена техніка виконання мелізматики. Тісний зв'язок виконання прийомів мелізматики з художнім інтонуванням поетичного тексту. Основа художнього інтонування тексту - чуттєво-емоційне сприйняття твору (інтонування кожного слова, поетичного тексту, в якому відображена ідея, зміст, характер тощо).</p> <p>Значення діалектної вимови в народнопісенному виконавстві. Різновиди діалектної вимови: місцеві (зміна редукції окремих голосних в українській мові), регіональні і мова окремих етнічних груп українців, що характеризується складним звукоутворенням і фонетичними особливостями.</p>			<p>навичок співу у різних мізансценах календарно-обрядових композицій, сценічної поведінки незалежно від місця розташування хористів, стрійного і ансамблевого звучання у хорі та з оркестровим супроводом у динамічному русі; роль диригента як режисера сценічного дійства.</p>	
<p><i>Тема 2.1. Робота над творами для однорідного хору. Робота над інтонаційним, тембральним, ритмічним, динамічним ансамблями.</i></p> <p>Однорідний хор та особливості роботи (жіночим або чоловічим складом), знання хорової партитури, відчуття характеру твору, вчасне реагування на неточності в звучанні нотного і</p>	8	практичне	<p>Робота з однорідним хором. Робота над інтонацією. Робота над тембром. Динамічний ансамбль. Аналіз звучання хорових партій</p>	100
	4	самостійна	<p>Практична робота з окремими голосами, партіями, групами хору.</p>	100

<p>поетичного тексту, порушення темпоритму і коригування звучання. Практична робота з окремими голосами, партіями, групами хору.</p> <p>Аналіз звучання хорових партій здійснюється за такими параметрами:</p> <ul style="list-style-type: none">- точність атаки звука;- визначення якості звучання партій (вокального чи не вокального);- точність звуковисотного інтонування кожної партії зокрема і визначення чистоти строю в інтервалах і акордах. <p>Робота над творами, написаними для однорідного хору (дворядкові, трирядкові, чотирирядкові партитури).</p> <p>Комплексне сприйняття елементів хорової звучності, зокрема всіх елементів ансамблю. Нескладний за фактурою та інтонаційним складом фрагмент хорової партитури як об'єкт дослідження (враховуючи практичний досвід студента диригента).</p> <p>Вірне інтонування інтервалів у мелодичному русі (унісонно, октавно-унісонно вгору, донизу).</p> <p>Виявляти інтонаційні труднощі, правильне хорове інтонування.</p> <p>Знання партитури, виявляти важкі місця для інтонування (стрибки, хроматизми, мелізматичні звороти, теситурне положення голосів, незручне голосоведіння).</p> <p>Тембральний ансамбль як елемент хорової звучності, що є важливим виражальним засобом (особливо в народному хорі). Тембральна палітра наявного складу хору, звучання народних голосів (сопрано і альтів) у контексті загального звучання. «Крикliwe, горлове» звучання, що викликає інтонаційну і художню фальш.</p> <p>Вирівнювання тембрів в межах колористичної необхідності у поєднанні з чоловічою групою хору, що диктується вимогами</p>				
---	--	--	--	--

<p>інтерпретації твору. Шліфування навичок користування співочими регістрами.</p> <p>Осмилення метро-ритму як головного формоутворюючого музичного засобу та ритму як носія характерних жанрових ознак.</p> <p>Важливість роботи над динамічним ансамблем у поєднанні з іншими елементами хорової звучності. Опрацьовування збалансованого звучання в кожній хоровій партії: ансамбль між однорідними і різнорідними партіями, баланс загального звучання хору. Умови створення «штучного ансамблю». Досягнення ансамблю при філіруванні звука або загальному динамічному наростанні. Значення техніки вокального дихання.</p>				
<p><i>Тема 2.2. Робота над творами з перемінним розміром.</i></p> <p><i>Удосконалення дикційно-артикуляційної техніки.</i></p> <p>Розучування твору з перемінним розміром. Вдосконалення мануальної техніки. Робота над диференціацією рук. Диригентська</p>	8	практичне	Вдосконалення мануальної техніки. Робота над диференціацією рук. Тактування. Робота над елементами хорової звучності.	100
<p>схема як система організації сильних, відносно сильних та слабких долей такту. Дроблення головних метричних одиниць.</p> <p>Тактування особливих видів ритмічного поділу – відповідний диригентський жест (ауфтакт, дроблення тощо). Особливі види ритмічного поділу: дроблення тривалостей на довільну кількість рівних частин, які не збігаються з основним їх поділом (дуолі, тріолі, квартолі, квінтолі, секстолі та ін.).</p> <p>Способи тактування: відбиття певної ритмічної структури цільним жестом в межах одної вимірної одиниці; дроблення кожної частини (тривалості) в межах одної вимірної одиниці; часткове дроблення тривалостей.</p> <p>Удосконалення диригування творами з несиметричним розміром (п'ятидольних,</p>	4	самостійна	Удосконалення диригування творами з несиметричним розміром (п'ятидольних, семидольних, одинадцятидольних).	100

<p>семидольних, одинадцятидольних). Основа в тактуванні несиметричних розмірів - схема «на чотири» або «на три», подвоєння або потроєння. В них сильних чи відносно сильних долей такту (залежно від метричних особливостей словесного тексту). Залежність амплітуди жестів у тактуванні від наголошених і ненаголошених складів.</p> <p>Елемент хорової звучності – дикція (дикційний ансамбль). Дикція як один з головних компонентів хорового виконавства. Значення і роль голосних та приголосних звуків як необхідна умова виразної вимови тексту. Контроль виразної вимови приголосних із наступним «народним» формуванням голосних (і, е, а, о, у).</p> <p>Користування прийомом сольмізації (ритмізована, чітка вимова слів з багаторазовим повторенням), перенесення приголосної до наступного складу. Необхідність чіткої вимови слів при виконанні творів у швидких темпах. Розкриття музичного тексту та драматургії твору. Робота над основними елементами хорової звучності – хоровим строем, ансамблем, метро-ритмом, штрихами, диханням.</p>				
<p><i>Тема 2.3. Робота над засобами музичної виразності: показ динамічних відтінків, штрихів, агогічних відхилень, фермат в процесі диригування.</i></p> <p>Зміна диригентського жесту в залежності від динаміки твору, штриха, темпу, фактури твору. Параметри слухового контролю: ансамбль темпоритмічний, динамічний, дикційний, орфоепічний, тембральний. Вміння технічного показу поступових і раптових динамічних змін, вказаних композитором. Основний прийом у показі градацій</p>	8	практичне	Робота над засобами музичної виразності: показ динамічних відтінків, штрихів, агогічних відхилень, фермат в процесі диригування	100
	4	самостійна	Показ штрихів legato і non legato (вдосконалюється поступово в процесі практичної роботи з хором).	100

<p>динаміки. Амплітуда диригентського жесту: сильна динаміка - великий (менш імпульсивний) жест; слабка - малий, короткий, імпульсивний. Роль диригентських жестів у відображенні динаміки (висотні рівні - високий, середній, низький), а також використання долоні лівої руки, яка відповідними рухами стимулює динамічне наростання звучання (або навпаки). Значення постави, голови, обличчя і очей диригента. Комплекс диригентських прийомів, за допомогою яких регулюється гнучкість динаміки в процесі виконання твору.</p> <p>Обсяг амплітуди жестів: плечовий, ліктьовий, кистьовий.</p> <p>Комбінування жестів диригування залежно від виконавського плану. Раптові і поступові зміни темпу. Використання додаткових засобів. Слухово-м'язовий метод. Він включає процеси: передачі слухових імпульсів через м'язову напругу в диригентських жестах; градування м'язової енергії у відповідності з характером музики і своїм власним станом; передачу вольової напруги і чуттєво-емоційного стану диригента у відповідний виразний «інтонуючий» пластичний жест; формування комплексу виконавських прийомів і навичок в процесі диригування через уяву диригента.</p> <p>Показ штрихів legato і non legato (вдосконалюється поступово в процесі практичної роботи з хором). Виконання штриха non legato: характерне, більш інтенсивне виконання «точки відбиття» з наступним розслабленням м'язів рук. Відчуття які регламентуються темпом, що визначив диригент. Виконання штриха staccato - короткі кистьові рухи з досить інтенсивним відбиттям «точки».</p>				
--	--	--	--	--

<p>Тактування пунктирних ритмів із внутрішньо-дольовою пульсацією. Головний принцип виконання будь-якого пунктирного ритму - здійснення замаху (ауфтакту) перед меншою тривалістю в даній структурі. Інтенсивність і амплітуда ауфтакту, його залежність від темпу твору і послідовності тривалостей. Спосіб показу пунктирного ритму (інтенсивний поштовх «в долю»). Залежність інтенсивності поштовху від ритмічної послідовності. Диференційований аналіз тембрального звучання окремих хорових партій. Слуховий стереотип звучання тієї чи іншої партії в залежності від їх типової характеристики.</p> <p>Досягнення темпо-ритмічного ансамблю в роботі над текстами з повним складом хору. Залежність його успішного виконання від техніки тактування і якості виконання ауфтактів. Необхідність практики різних градацій темпів. В одному й тому ж творі (швидше або повільніше від потреб темпу). Адаптація виконавців до можливих темпових змін в процесі співу (в роботі над темпоритмом). У тактуванні повільних темпів дотримуватись таких моментів: використання відповідної амплітуди жесту; відчуття безперервного руху рук із уповільненням і прискоренням; використання прийому дроблення долей (подвоєння).</p> <p>Динаміка звучання хору регулюється амплітудою диригентських жестів та їх інтенсивністю. Стимуляція динаміки звучання окремими символічними жєстами (прийомами), символічними знаками. Необхідність використання невеликих і чітких жестів у диригуванні швидких темпів. В дуже швидких темпах - диригування «на раз»,</p>				
--	--	--	--	--

<p>використання комбінованих схем. Виконання фермат. Техніка виконання здійманих і нездійманих фермат. Виконання здійманої фермати (по ходу долі такту, на якій вона означена). Здійманню фермати передують афтакт, який виконується у відповідності до темпу і динаміки даного фрагменту. Нездіймані фермати вигримуються на будь-якій долі такту і без зняття звучання переводяться в наступну долю за допомогою звичайного афтакту.</p>				
<p><i>Тема 2.4. Робота над діалектами в текстах. Показ прийомів мелізматички в народному хорі. Принципи інтонування хорової вертикалі у народному багатоголоссі.</i></p> <p>Різновиди українського народного багатоголосся (гетерофонічне, підголосково-поліфонічне, гармонічне, мішане (проміжне)). Особливості поетичного тексту і наспіву українських народних пісень. Удосконалення діалектів та їх вимов в народнопісенному виконавстві.</p>	8	практичне	<p>Удосконалення діалектів та їх вимов в народнопісенному виконавстві. Ідентифікація кожного тексту (народної пісні) з вимовою оригіналу. Аналіз лексичних, фонетичних, інтонаційних, синтаксичних, ритмічних особливостей поетичного тексту.</p>	100
<p>Різновиди українського народного багатоголосся (гетерофонічне, підголосково-поліфонічне, гармонічне, мішане (проміжне)). Особливості поетичного тексту і наспіву українських народних пісень. Удосконалення діалектів та їх вимов в народнопісенному виконавстві. Різновиди діалектної вимови: місцеві (зміна редукції окремих голосних в українській мові), регіональні (крайові) і мова окремих етнічних груп українців, яка може характеризуватися складним звукоутворенням і фонетичними особливостями. Ідентифікація кожного тексту (народної пісні) з вимовою оригіналу. Ідентифікацію вимови диригент повинен здійснити з конкретним носієм мовної культури і максимально наближено зафіксувати практично фонетичні особливості вимови, а також елементи редукції голосних. Аналіз лексичних, фонетичних, інтонаційних, синтаксичних, ритмічних особливостей поетичного тексту. Зміни темпу в процесі виконання - за рахунок швидкості чергування жестів.</p>	4	самостійна	<p>Розучування матеріалу з окремими виконавцями, групами (по партіях) та хором в цілому як основні напрями вивчення хорової партитури.</p>	100

<p>Удосконалення методів мелізматики, її широке застосування. Робота над форшлаги, гліссандо, огласовки, тощо. Художньо витончена техніка виконання мелізматики.</p> <p>Тісний зв'язок виконання прийомів мелізматики з художнім інтонуванням поетичного тексту.</p> <p>Основа художнього інтонування тексту – чуттєво-емоційне сприйняття твору (інтонування кожного слова поетичного тексту, в якому відображена ідея, зміст, характер, тощо). Створення моделі художнього образу і, відповідно до нього, застосування інтонаційного спектру (що в свою чергу буде сприяти ідентичному відтворенню тембральної драматургії в хоровому співі).</p> <p>Вокально-технічна сторона та робота над створенням музично-художнього образу, що є основою роботи з хором, їх взаємозв'язок.</p> <p>Розучування матеріалу з окремими виконавцями, групами (по партіях) та хором в цілому як основні напрями вивчення хорової партитури. Унісонний чи октавно-унісонного ансамбль у роботі з партіями, підпорядкування верхніх обертонів нижнім, зважаючи на закономірності обертонових фізичних властивостей звука як необхідної закономірності вироблення в хорі злагодженого ансамблю, подолання тих чи інших виконавських труднощів з метою заощадження часу на загально-хорових репетиціях як принципи роботи з групами хору.</p>				
<p><i>Тема 2.5. Робота над твором для мішаного чотириголосного хору. Особливості техніки диригування при ланцюговому диханні. Робота над творами з супроводом.</i></p> <p>Методи розучування хорового твору з мішаним чотириголосним хором: загальне знайомство з твором і робота над партіями;</p>	8	практичне	Загальне знайомство з твором і робота над партіями; поділ твору на частини, речення, періоди (розучування); використання спеціальних вправ при вивченні складних місць. Процес «вспівування».	100

<p>поділ твору на частини, речення, періоди (розучування); використання спеціальних вправ при вивченні складних місць. Методика роботи над вокально-технічними, музично-технічними і художньо-виконавськими елементами хорової звучності (ансамбль, стрій, дикція). Процес «вспівування», специфіка застосовування цієї форми роботи. Дотримання ланцюгового (безперервного) дихання в хоровому співі. Техніка диригування - безперервне плавне тактування без активних замахів на кожен долю такту (окрім першої долі), застосування пластичного жесту. Розучування твору з супроводом фортепіано. Опрацювання хорової фактури та акомпанементу як єдиної органічної музичної тканини. Відпрацювання динамічної збалансованості супроводу та хорового звучання, виявлення головного тематичного матеріалу. Вдосконалення основних компонентів хорової звучності, таких як штрих та дихання в умовах інструментального супроводу. Робота над метро-ритмічним ансамблем між хором та акомпанементом. Робота над вмінням відчувати динамічну збалансованість оркестрового та хорового звучання, охоплюючи в цілому хором та інструментальну фактуру як єдину органічну музичну тканину. Пояснення і опрацювання технології виявлення основного тематичного матеріалу в поліфонічних та мішаних фактурах, де необхідно виявити найсуттєвіше; Опрацювання координації метроритмічного пульсу в хорі з ведучою ритмічною лінією в оркестрі. Закономірності роботи над творами із супроводом. Опрацювання хорової фактури та акомпанементу як єдиної органічної музичної тканини.</p>			<p>Дотримання ланцюгового (безперервного) дихання в хоровому співі. Опрацювання хорової фактури та акомпанементу як єдиної органічної музичної тканини.</p>	
	4	самостійна	<p>Вдосконалення основних компонентів хорової звучності, таких як штрих та дихання в умовах інструментального супроводу.</p>	100

<p>Відпрацювання динамічної збалансованості супроводу та хорового звучання, виявлення головного тематичного матеріалу. Вдосконалення основних компонентів хорової звучності таких як штрих та дихання в умовах інструментального супроводу. Робота над метро-ритмічним ансамблем між хором та акомпанементом.</p>				
<p><i>Тема 2.6. Робота над художньою інтерпретацією у вокально-хорових творах. Особливості використання образних символів, тембральної драматургії в роботі з народним хором. Концертне виконання творів.</i></p>	8	практичне	Слуховий контроль всіх елементів хорової звучності і художнє виконання твору. Музична інтерпретація	100
<p>Слуховий контроль всіх елементів хорової звучності і художнє виконання твору. Художня уява, міміка і пантоміма, використання образних символів (коментарі до художнього образу та до характеру музики). Використання мануальної техніки – результат вдосконалення диригентської майстерності. Два аспекти мануальної техніки: перший - досконале володіння прийомами різних ауфтактів (міждольовий, затриманий, обернений, неповний, підкреслений), різні варіанти дроблення долей, прийоми показу контрастної динаміки; другий - володіння прийомами (окремими символічними жестами), що відображають характер музики. Музична інтерпретація як фундаментальна операція художнього мислення диригента та виконавців у цілому, як процес звукової реалізації нотного тексту та надання сенсу музичним образам. Виконання музично-хорового твору як синтез музично-виразного потенціалу та інтерпретаційного розуміння виконавцями змісту, закладеного у хоровій партитурі. Залежність інтерпретації від ідейно-образного задуму, естетичних принципів</p>	4	самостійна	Самостійна робота: з навчально-методичною літературою: конспектування, тезування, анотування, рецензування, складання реферату; вирішення завдань	100

<p>школи чи напряду, до яких належить виконавець, його індивідуальних виконавських особливостей.</p> <p>Питання художньої інтерпретації в роботі з хором: визначення темпу твору і його змін, використання динамічних відтінків, штрихи, нюансування і мелізматики, цезури, фермати, філірування звука, використання палітри тембрів, характер звука, атаки звука, вокальне дихання, відображення музичної форми в процесі виконання твору.</p> <p>Заключний етап роботи з хором та художньо-виконавське перевтілення диригента. Моторика (активний внутрішній стан диригента) - вияв внутрішніх імпульсів виконавця. Моторика – природна даність, що стимулюється в процесі натхненної роботи хормейстера.</p> <p>Художнє перевтілення диригента хору – результат чуттєво-емоційних реакцій в процесі сприйняття характеру музики, що відповідно впливає на виконавців-хористів. Чуттєво-емоційне відображення музики – це весь виражальний комплекс диригента (інтонування голосом, інтонаційна виразність диригентських жестів, вираз очей, міміка тощо).</p> <p>Питання інтерпретації в роботі з хором: визначення темпу твору і його змін, використання динамічних відтінків, штрихи, нюансування і мелізматики, цезури, фермати, філірування звука, використання палітри тембрів, характер звука, атаки звука, вокальне дихання, відображення музичної форми в процесі виконання твору.</p> <p>Підготовка хору до концертних виступів. Визначення послідовності виконання творів з урахуванням тематики, характеру, ідейно-образного змісту.</p> <p>Розспівування, психологічне</p>				
---	--	--	--	--

настроювання колективу на художнє виконання перед концертом. Етика диригента на сцені. Сценічна поведінка диригента: вихід на сцену, природна манера триматися, творчий піднесений настрій; контроль за своїми діями, вміння представити себе і колектив, уклін, завершення виступу.				
	180		Всього: 100*0,25	25
Вид підсумкового контролю:	Залік	Форма контролю	Тести	25
			Практичне завдання	50
			Загальний підсумок	100

Технічне і програмне забезпечення

Ноутбук, персональний комп'ютер, мобільний пристрій (телефон, планшет) з підключенням до Інтернет, для комунікації та опитувань; виконання домашніх завдань; виконання завдань самостійної роботи; проходження тестування (поточний, рубіжний, підсумковий контроль).

Програмне забезпечення Microsoft Word, Microsoft Power Point, Sibelius, Sound Forge PRO для роботи з освітнім контентом дисципліни та виконання передбачених видів освітньої діяльності.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Академічне хорове мистецтво України (Історія, теорія, практика, освіта) : кол. монографія / [ред.-упоряд. О. М. Лігус] ; МОН України [та ін.]. – Київ : Ліра-К, 2017. – 220 с.
2. Актуальні аспекти сучасного українського музичного мистецтва : кол. монографія / [ред.-упоряд. В. В. Сінельнікова, А. Б. Попова]. – Київ : Ліра-К, 2017. – 212 с.
3. Антонюк В. Г. Постановка голосу : навч. посібник / В. Г. Антонюк. – Київ : Українська ідея, 2000. – 68 с.
4. Безбородова Л. А. Теорія и методика музикального образования : учеб. пособие / Л. А. Безбородова. – 2 -е изд., стер. – Москва : ФЛИНТА, 2014. – 240 с.
5. Бенч-Шокало О. Г. Український хоровий спів : актуалізація звичаєвої традиції : навч. посібник / О. Г. Бенч-Шокало. – Київ : Укр. Світ, 2002. – 439 с.
6. Богданова Т. С. Основы хороведения : учеб. пособие / Т. С. Богданова. – Минск: БГТУ, 2009. – 132 с.
7. Бриліна В. Л. Вокальна професійна підготовка вчителя музики : метод. посібник / В. Л. Бриліна, Л. М. Ставінська ; М-во освіти і науки, молоді та спорту України. – Вінниця : Нова Книга, 2013. – 96 с.
8. Гнидь Б. П. Історія вокального мистецтва : підручник / Б. П. Гнидь ; М-во культури і мистецтв України, НМАУ України ім. П. І. Чайковського. – Київ : НМАУ, 1997. – 320 с.
9. Гобдич М. М. Хоровий клас (творчий колектив) : метод. вказівки з виконання практич. занять / М. М. Гобдич, Н. О. Якобенчук, І. Є. Лебедкіна ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – Київ : Ліра-К, 2017. – 42 с.
10. Голик Г. Г. Психологія диригентсько-хорової діяльності : монографія / Г. Г. Голик. – Дрогобич: Вимір, 2000. – 189 с.
11. Гонтаренко Н. Б. Сольное пение: секреты вокального мастерства / Н. Б. Гонтаренко. – Ростов н /Д : Феникс, 2007. – 156 с.
12. Гончаренко С. У. Методика як наука / С. У. Гончаренко. – Хмельницький : ХГПК, 2000. – 30 с.
13. Грицюк, О. Ю. Читання хорових партитур : практикум / О. Ю. Грицюк ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. – Київ : Ліра-К, 2017. – 40 с.
14. Гулеско І. І. Національний хоровий стиль : навчальний посібник / І. І. Гулеско. – Харків : ХДІК, 1994. – 108 с.
15. Далецький О. В. Обучение певца-любителя : учеб. пособие / О. В. Далецький. – Москва, 1990. – 75 с.
16. Дем'янюк Н. Ю. Хрестоматія з диригування хором. Частина II. : навч. посібник / Н. Ю. Дем'янюк. – Полтава, 2009. – 151 с.
17. Дмитриев Л. Б. Основы вокальной методики / Л. Б. Дмитриев. – Москва : Музыка, 2000. – 368 с.
18. Дорофєєва, В. Ю. Теоретичні аспекти сучасної української музики :

- монографія / В. Ю. Дорофєєва ; МОН України [та ін.]. – Київ : Ліра-К, 2017. – 188 с.
19. Живов В. Л. Хоровое исполнительство. Теория. Методика. Практика : учеб. пособие / В. Л. Живов. – Москва : Владос, 2003. – 272 с.
 20. Карпун А. Л. Керівництво гуртами українського народного співу : навч.-метод. посібник / А. Л. Карпун ; М-во культури і мистецтв України, КНУКіМ. – Київ : Духовне оздоровлення, 2001. – 614 с.
 21. Коломоєць О. М. Хорознавство : навч. посібник / О. М. Коломоєць. – Київ : Либідь, 2001. – 168 с.
 22. Кречко Н. М. Сучасний вокально-хоровий концертний репертуар : практикум / Н. М. Кречко, О. Ю. Грицюк, Н. М. Комаренко ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв, Ф-т муз. мистец. каф. акад. хор. та інструмент. мистец. - Київ : Ліра-К, 2017. – 43 с.
 23. Кузнецов Ю. М. Практическое хороведение / Ю. М. Кузнецов. – Москва : Спутник+, 2009. – 362 с.
 24. Кушка Я. С. Методика навчання співу : посібник з основ вокальної майстерності / Я. С. Кушка. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2010. – 288 с.
 25. Люш Д. В. Развитие и сохранение певческого голоса / Д. В. Люш. – Київ : Муз. Україна, 1988. – 144 с.
 26. Мартинюк А. К. Диригування : навчальний посібник А. К. Мартинюк. – Мелітополь, 1996. – 125 с.
 27. Мархлевський А. Ц. Практичні основи роботи в хоровому класі / А. Ц. Мархлевський. – Київ : Музична Україна, 1986. – 96 с.
 28. Маслій К. С. Виховання голосу співака : навч. посібник / К. С. Маслій. – Рівне : Ліста, 1996. – 120 с.
 29. Менабени А. Г. Методика обучения сольному пению : учеб. пособие / А. Г. Менабени. – Москва : Просвещение, 1987. – 95 с.
 30. Молдавин М. І. Народний підголосковий спів / М. І. Молдавин. – Москва : Музична Україна, 1980. – 86 с.
 31. Можайкіна, Н. С. Методика викладання вокалу. Хрестоматія : [навч. посібник] / Н. С. Можайкіна. – Київ : Ліра-К, 2016. – 215 с.
 32. Огороднов Д. Е. Музыкально-певческое воспитание детей в общеобразовательной школе : метод. пособие / Д. Е. Огороднов. – К. : Муз. Украина, 1989. – 165 с.
 33. Осеннева, М. С. Хоровой класс и практическая работа с хором : учеб. пособие / М. С. Осеннева, В. А. Самарин. – Москва : Академия, 2003. – 192 с.
 34. Орлова Н. П. Хорове диригування : навч.-метод. посібник / Н. П. Орлова. – Київ : КДУКМ, 2000. – 147 с.
 35. Радик Д. В. Основи формування професійних якостей викладача фахових дисциплін : навч. посібник / Д. В. Радик. – Київ : НМАУ, 2008. – 228 с.
 36. Романова, Л. В. Школа эстрадного вокала : учебное пособие / Л. В. Романова. – Санкт-Петербург : Лань, 2007. – 40 с.
 37. Самарин, В. А. Хороведение и хоровая аранжировка : учеб. пособие /

- В. А. Самарин. – Москва : Академия, 2002. – 352 с.
38. Смирнова, Т. А. Хорознавство (Історія, теорія, методика) : навч. посібник / Т. А. Смирнова ; МОН України [та ін.]. – Вид. 3-тє, допов. – Харків : Федорко, 2018. – 212 с.
39. Хлебнікова Л. Методика хорового співу у початковій школі / Л. Хлебнікова. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2006. – 216 с.
40. Шпачинський О. А. Мистецтво хорового аранжування для народного хору. Теорія, методика, практика : навч. посібник / О. А. Шпачинський. – Миколаїв, 2005. – 328 с.

Допоміжна

1. Анисимов А. И. Дирижер-хормейстер. Творческо-методические записки / А. И. Анисимов. – Л. : Музыка, 1976. – 160 с.
2. Апатский В. Н. История духовного музыкально-исполнительского искусства : учебное пособие / В. Н. Апатский ; М-во культуры и туризма Украины, Нац. музыкальная акад. Украины им. П. И. Чайковского. – Киев : НМАУ им. П. И. Чайковского, 2012. – 407 с.
3. Герасимова-Персидська Н. О. Хоровий концерт на Україні в XVII - XVIII ст. / Н. О. Герасимова-Персидська. – Київ : Музична Україна, 1978. – 180с.
4. Ильин В. П. Очерки истории русской хоровой культуры. Ч. 1. / В. П. Ильин. – Москва : Советский композитор, 1985. – 232с.
5. Казачков С. А. Дирижер хора – артист и педагог / С. А. Казачков ; Казан. гос. консерватория. – Казань, 1998. – 308 с.
6. Карпінєць А. М. Робота з самодіяльним хором : метод. рекомендації / А. М. Карпінєць, Д. В. Виноградча, І. Є. Лебедкіна ; Київ. нац. ун-т культури і мистецтв, Фак. муз. мистецтва, Каф. акад. хор. та інструмент. мистецтва. - Київ : Ліра-К, 2017. – 30 с.
7. Краснощеков В. И. Технические и художественные приемы работы с самодеятельными хорами : учебное пособие / В. И. Краснощеков. – Москва, 1980. – 84 с.
8. Лащенко А. П. Хоровая культура: аспекты изучения и развития / А. П. Лащенко. – Киев, 1989. – 130 с.
9. Левандо П. П. Хоровая фактура / П. П. Левандо. – Ленинград : Музыка, 1984. – 124 с.
10. Маталаев Л. Н. Основы дирижерской техники / Л. Н. Маталаев. – Москва : Сов. композитор, 1986. – 207 с.
11. Медынь Я. К. Методика преподавания дирижерско-хоровых дисциплин. : учеб. пособие / Я. Г. Медынь. – М. : Музыка, 1978. – 132 с.
12. Петрушенко С. О. Формування технічних навичок в класі хорового диригування / С. О. Петрушенко, Г. Г. Васильєва. – Миколаїв, 1998. - 48 с.
13. Поляков О. И. Язык дирижирования / О. И. Поляков. – К. : Музична Україна, 1987. – 93 с.
14. Романовский Н. В. Хоровой словарь / Н. В. Романовский. – М. : Музыка,

2005. – 230 с.

15. Сенченко Л. Формування хорového мислення диригента / Л. Сенченко. – Рівне: РДІК «Ліста», 1998. – 128 с.
16. Сивизьянов А. С. Проблема мышечной свободы дирижера хора. / А. С. Сивизьянов. – Москва : Музыка, 1983. – 55 с.
17. Соколов В. Г. Работа с хором / В. Г. Соколов. – Москва : Музыка, 1983. – 190 с.
18. Стулова Г. Хоровой класс / Г. Стулова. – Москва, 1988. – 126 с.
19. Шамина Л. В. Работа с самодеятельным хорovým колективом / Л. В. Шамина. – Москва, 1988. – 165 с.
20. Юцевич Ю. Є. Музыка : словник-довідник / Ю. Є. Юцевич. – Тернопіль : Навчальна книга-Богдан, 2003. – 352 с.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Безбородова Л. А. Теория и методика музыкального образования [Електронний ресурс] : учебное пособие / Л. А. Безбородова. – Режим доступу : https://biblioclub.ru/index.php?page=book_red&id=463749&razdel=151. – Назва з екрана.
2. Вахняк Є. Хорове аранжування [Електронний ресурс] : підручник / Є. Вахняк. – Режим доступу : <https://www.twirpx.com/file/3052986/>. – Назва з екрана.
3. Живов В. Л. Хоровое исполнительство: Теория. Методика. Практика [Электронный ресурс] : учеб. пособие / В. Л. Живов. – Режим доступа : <https://rucont.ru/efd/639063>. – Назва з екрана.
4. Колесса М. Основи техніки диригування [Електронний ресурс] / М. Колесса. – Режим доступу : [https://chtyvo.org.ua/authors/Kolessa_Mykola/Osnovy_tekhniky_dyryhuvanni a/](https://chtyvo.org.ua/authors/Kolessa_Mykola/Osnovy_tekhniky_dyryhuvanni_a/). – Назва з екрана.
5. Можайкіна Н. С. Методика викладання вокалу [Електронний ресурс] : хрестоматія / Н. С. Можайкіна. – Режим доступу : <http://lira-k.com.ua/preview/12214.pdf>. – Назва з екрана.
6. Пухальський Т. Формування професійної компетентності майбутніх учителів музики засобами диригентсько-хорових дисциплін: хід і результати експерименту [Електронний ресурс] / Т. Пухальський. – Режим доступу : http://pptma.dn.ua/files/2018/8-2/12_Pukhalskyi_118-129.pdf. – Назва з екрана.
7. Шпачинський О. А. Мистецтво хорového аранжування для народного хору [Електронний ресурс] : навч.-метод. посібник / О. А. Шпачинський. – Режим доступу : <http://lib.chmnu.edu.ua/index.php?m=2&b=213>. – Назва з екрана.

Політика вивчення навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна « Практикум з музично-виконавської діяльності: у т.ч. творчий колектив (народний хор)» передбачає роботу в колективі.

Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики.

Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання, за яке нараховуються бали. За об'єктивних причин навчання може відбуватись в дистанційному (он-лайн) режимі за погодженням із керівником курсу, з презентуванням виконаних завдань під час консультації викладача.

Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін. Ліквідація заборгованості відбувається протягом 1 тижня після встановленого терміну. Завдання, які не виконані у встановлений термін, оцінюються викладачем в межах 50% звичайної оцінки.

Під час роботи над завданнями не допустимо порушення академічної доброчесності: при використанні Інтернет ресурсів та інших джерел інформації студент повинен вказати джерело, використане під час виконання завдання.

Усі письмові роботи перевіряються на наявність плагіату і допускаються до захисту із коректними текстовими запозиченнями не більше 30%.

У разі виявлення факту плагіату студент отримує за завдання 0 балів і повинен повторно виконати завдання.

Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час он-лайн тестування.

Система оцінювання та вимоги

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ	ВИД КОНТРОЛЮ	БАЛИ
	присутність на заняттях (при пропусках занять з поважних причин допускається відпрацювання пройденого матеріалу)	за присутність на заняттях максимальна оцінка складає не більше 5 балів і враховується при оцінці за практичну чи самостійну роботу з відповідної теми
	активність студента під час аудиторних занять (ведення конспекту, участь у експрес-опитуванні, тестування, рішення практичних задач, обговорення ситуаційного завдання).	за активність студента під час аудиторних занять максимальна оцінка складає 100 балів, що у кінці навчального семестру множаться на коефіцієнт 0,25
РУБІЖНИЙ КОНТРОЛЬ	Контрольна робота 1 (складається у кожному півріччі) Практичне завдання	максимальна оцінка складає 100 балів, виставляться у поточну щотижневу відомість накопичених балів
	Контрольна робота 2. (складається у кожному півріччі) Практичне завдання	максимальна оцінка складає 100 балів, виставляться у поточну щотижневу відомість накопичених балів
	Всього: $100 * 0,25$	25 балів
ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	Залік Практичне завдання	75 балів
	Загальна оцінка: Загальна оцінка: $75+25$	100 балів

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для іспиту, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	відмінно	зараховано
84–89	B	добре	
74–83	C	задовільно	
66–73	D		
61–65	E		
21–60	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	незадовільно з можливістю повторного складання
0–20	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Розробник силябусу
навчальної дисципліни

Кедіс О. Ю.

Завідувач кафедри

Піхтар О. А.

Силябус затверджено
на засіданні кафедри музичного мистецтва
від 25 травня 2020 р.,
протокол № 13